

англоязычной прозы): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.04 «Германські мови» / С.В. Гладько. – К., 2000. – 19 с.

4. МакКормак Э. Когнитивная теория метафоры / Э. МакКормак // Теория метафоры. – М.: «Прогресс», 1990. – С. 358-386.

5. Маслова В.А. Коммуникативный подход к проблеме эмотивности текста / В.А. Маслова // Коммуникативные аспекты значения. – Волгоград, 1990. – С. 148-156.

6. Уилрайт Ф. Метафора и реальность // Теория метафоры. – М., 1990. – С. 82-119.

7. Шаховский В.И. Общие вопросы лингвистической теории эмоций // Язык и эмоции / В.И. Шаховский. – Волгоград, изд-во ВГПУ, 1995. – 250 с.

8. Шелепова Н.В. Контекстуальная эмотивность единиц лексико-фразеологического поля «цвет» (на материале англоязычной художественной прозы XX века): дис. канд. філол. наук: 10.02.04 «Германські мови» / Шелепова Наталья Владимировна. – Астрахань, 2007. – 217с.

9. Fitzgerald F.S. Tender is the Night. – М.: Raduga Publishers, 1983. – 394 p.

І. О. Петренчук

*Житомирський державний університет імені Івана Франка
Науковий керівник: канд. філол. наук, доцент Н. Д. Борисенко*

Конфронтаційні стратегії персонажного мовлення сучасної англомовної прози

Сучасні мовознавчі розвідки зосереджують свою увагу на дослідженні різноманітних стилів та стратегій спілкування, яке може бути як кооперативним, так і конфронтативним. *Конфронтація* полягає у протиборстві комунікантів, зіткненні їх інтересів та переконань, що відображується у використанні некооперативних стратегій та тактик і виникає через порушення Принципу ввічливості. Дж. Ліч виділяє шість максим Принципу ввічливості, дотримання яких допомагає запобігати конфліктам: 1) такту; 2) великодушності; 3) схвалення; 4) скромності;

5) згоди; 6) симпатії [4; 70]. Саме порушення зазначених максимум призводить до конфронтації у спілкуванні. Якщо їдеться про конфронтацію, то мовець враховує лише свої цілі та ігнорує цілі співрозмовника.

Вибір стратегії та тактики також залежить від того, чи враховує мовець інтереси слухача, якщо ні, то застосовуються конфронтативні стратегії та тактики. *Комунікативна стратегія* у сучасному мовознавстві визначається як планування інтеракції, коли серія різноманітних вербальних і невербальних засобів використовується для досягнення певної комунікативної мети [2; 11]. *Тактики* спілкування, як система послідовних дій, сприяють реалізації обраної стратегії, досягненню бажаної мети. Конфронтативні стратегії розгортаються через тактики наказу, погрози, приниження, ігнорування, протесту. Наше дослідження конфронтації у персонажному мовленні сучасної англомовної прози показує, що тактика протесту має місце, коли комунікант незадоволений поведінкою співрозмовника, як, наприклад, у діалозі підлітків:

Will you do it with me? Please!

"You can't just do something like that", old Sally said. She sounded sore as hell.

"Why not? Why the hell not?"

"Stop screaming at me, please", she said. Which was crap, because I wasn't even screaming at her.

"Why can'tcha? Why not?" [3; 152].

В наведеному прикладі ми бачимо, що дівчина відхиляє ввічливу пропозицію хлопця подорожувати разом, пояснюючи неприйнятність пропозиції (*You can't just do something like that*), використовуючи невербальні засоби (*She sounded sore as hell*), що призводить до протесту з його боку у вигляді риторичного питання та використання лайливої лексики: (*why the hell not?*). Цікавим є той факт, що дівчина, застосовуючи кооперативну тактику прохання несправедливо звинувачує хлопця у підвищенні голосу, тобто порушує Принцип кооперації, який вимагає використання правдивої інформації, та Принцип ввічливості, що призводить до повторного використання тактики протесту (*Why can'tcha? Why not?*).

Таким чином, конфронтація у мовленні персонажів має місце тоді, коли стикаються протилежні інтереси комунікантів, порушуються конвенції та правила спілкування та ігноруються інтереси одного з співрозмовників.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Иссерс О.С. Коммуникативные стратегии и тактики русской речи. – М.: УРСС, 2002. – 284 с.
2. Ключев Е.В. Речевая коммуникация. – М.: ПРИОР, 1998. – 224 с.
3. Селінджер Дж. Над прірвою у житті [The catcher in the rye/ J. D. Salinger] // Авт. вступ. ст. та комент. Є. В. Бондаренко. – Харків: Ранок-НТ. – 256 с.
4. Leech G. Principles of Pragmatics. – L., N.Y.: Longman Linguistic Library, 1983. – 250 p.

Н. В. Петрук

*Житомирський державний університет імені Івана Франка
Науковий керівник: канд. філол. наук, доцент Т. М. Онопрієнко*

Проблема ідентифікації okazіональних утворень у прозі В.Фолкнера

Під час читання творів В. Фолкнера дослідники часто стикаються з труднощами впізнавання okazіонального слова, а також його відділення від інших одиниць з подібною структурою. Ідентифікація okazіональних слів «первинною» та «вторинною» мовними особистостями відбувається по-різному. У випадку, коли дослідник є «вторинною» мовною особистістю, представником іншої культури, то ідентифікація okazіональних слів ускладнюється. Невідповідність в різних мовах норм орфографії, пунктуації, незнання дослідником діалектів часто не дозволяє провести правильне розмежування між узуальними та okazіональними одиницями.

Порівняно недавно сучасне мовознавство зробило перші кроки до систематичного вивчення проблеми okazіональності та okazіональних перетворень. Саме це стало предметом